

HET
CHRISTELIJK ZONDAGSBLAD.

UITGEGEVEN DOOR

E. GERDES.

TWAALFDE DEEL.

TE LEIDEN, BIJ A. W. SIJTHOFF.

1867.

I N H O U D.

	Bladz.		Bladz.
E. GERDES, Eene donkere zaak.....	1.	Het eerst aan Jezus zeggen.....	116.
De Hoogelandsche Kerk te Leiden.....	7.	Des Christen's rijkdom.....	117.
Twee Engelen.....	8.	De blinde.....	118.
Een oude discipel.....	11.	De rok in het wiel.....	119.
Een van de vele wegen naar de gevangenis ..	13, 25.	Eene gave.....	120.
Sodom en Gomorra.....	23.	Een meerdere offerande.....	126.
En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijne geboden.....	32.	Johannes Chrisostomus.....	128.
Jezus de onveranderlijke Zaligmaker.....	33.	Verroest.....	129.
Wie heeft verzoend!.....	35.	Wat doet gij meer dan anderen?.....	130.
Vijftig redenen, waarom een zondaar zich tot God moet bekeeren, zonder uitstel.....	36, 48, 84.	Hij is een Christen.....	131.
De predikantsweduwe.....	37, 49, 61.	Een brief aan velen.....	132.
J. DE LIEFDE, De twee verbonden.....	43.	De onzekerheid van de toekomst.....	141.
J. DE LIEFDE, De blijdschap over een nietig ding.	54.	Hoe wordt gij behouden?.....	143.
De angst om een leugen.....	72.	Christus veroordeeld tot den dood.....	150.
Absalom.....	73.	Gelijkvormigheid aan de wereld.....	154.
De apostolische zegen.....	81.	De laatste tijden.....	155.
Zeldzame weldadigheid.....	83.	Wet en evangelie.....	156.
Pilatus.....	85.	De aangeteekende brief.....	157, 169, 181, 193.
Het innerlijke leven van Christus.....	92.	Een woord aan ambachtslieden.....	166.
Ds. H. F. W. VAN STRAATEN, Maar één ding is noodig.	97.	De dag van den zoon des Menschen.....	175.
Eene homoöpathische geneeswijze.....	104.	De verwachting van den Heiland.....	180.
De gevaarlijke togt.....	105.	De verhoorder der gebeden.....	192.
Levend begraven.....	106.	De vriendelijke uitnoodiging.....	201.
De zin van Christus en het kruis van Christus..	108.	Eene mislukte onderneming.....	203.
De beurs.....	108.	Welgelukzalig de mensch, wiens zonden zijn vergeven.	205, 217, 229, 141, 253, 265, 277, 289.
E. GERDES, De lotgevallen van mijn neef.	109, 121, 133, 145.	Vele menschen gaan verloren, — haast u!.....	215.
		Wat zijn uwe handelingen in het huisgezin?.....	227.
		Tijdelijk en ontijdelijk.....	239.

INHOUD.

	Bladz.		Bladz.
De broeders van Jezus.....	251.	De volheid van Christus.....	300.
Een droom.....	262.	De enge weg.....	301.
Blij vooruitzicht.....	275.	Het oude Ninivé en het getuigenis der Profeten..	306.
Geheiligd door het gebed.....	276.	Een vreemd adres.....	308.
« Die voorttrekt in zijne groote kracht”.....	286.	Twee leeraars.....	309.
De doodgraver.....	287.	Gelukkig maken.....	309.
Niet.....	288.	Een Christen krijgsman.....	310.
Gods liefde jegens den mensch.....	292.	De verloren zoon.....	310.
De jongste ontdekkingen.....	297.	Wij schamen ons den Heiland niet.....	311.



EENE DONKERE ZAAK.

MEDEGEDEELD DOOR E. GERDES.

Een paar jaar geleden las ik in een onzer meest bekende Nederlandsche tijdschriften eene reeks van verhalen, die tot dezulken behoorden, welke men niet bij avond moet lezen, daar zij wel in staat zijn den slaap uit onze oogen te verdrijven en ons gemoed met angst en schrik te vervullen. Het waren verhalen van gebeurtenissen, die in verband stonden met het zoogenaamde "tweede gezigt," namelijk van menschen, die, hetzij in wakenden of droomenden toestand, doch meestal onder den invloed van drang of dwang des geestes, lijkstatiën zagen van anderen of van zichzelf. De schrijver dier verhalen verzekerde, dat hij niets dan reïne waarheid mededeelde, en gaf hier en daar eene aanduiding, die geene ruimte liet om aan die verzekering eenigen twijfel te hechten. Kort daarop ontving ik het bezoek van een mijner beste vrienden, een predikant, met wien ik over gemelde verhalen sprak. Tot mijne verwondering geloofde hij ze ten volle. Ik zelf — zoo zeide hij, — kan u een dergelijk voorval mededeelen. Ik heb de personen zeer goed gekend, en de meeste leden der familie wonen nog te Z., die, als gij er onderzoek naar doet, alles volkomen zullen bevestigen.

Het spreekt van zelf, dat ik gaarne bereid was zulk een voorval uit zijnen mond te vernemen, en na dat wij onze pijpen gestopt hadden, verhaalde hij het volgende.

Het was in het jaar 18.. Destijds stond ik als predikant te N., terwijl mijne familie te A. woonde. Eenmaal in het jaar was ik gewoon mijne ouders te bezoeken, en gaarne had ik meermalen zulk een uitstapje gedaan, om mij eenigzins te ontspannen van de vele inspanningen aan mijne kerkelijke bediening verbonden, maar